

VYTAUTAS NEŠUKAITIS

Technikos mokslų daktaras. Gimė 1915-10-27 Pasūduonyje (Marijampolės r.). Mirė 1975-12-22 Kaune, palaidotas Kauno Petrašiūnų kapinėse.

1937 m. pradėjo studijas Kauno Vytauto Didžiojo universitete. 1940 m. vasarą pašauktas į kariuomenę. Karo metais buvo 16-osios lietuviškos divizijos karininkas, buvo sunkiai sužeistas. Nuo 1944 m. dirbo partinį ir administracinį darbą Vilniuje, Marijampolės apskrityje, Kaune.

1950 m. baigęs Kauno Vytauto Didžiojo universitetą įgijo inžinieriaus elektromechaniko specialybę ir liko jame dėstyti. 1951–1975 m. dėstė Kauno politechnikos institute: Automatizacijos katedros vedėjas (1955–1956), docentas (nuo 1956), Elektrotechnikos fakulteto prodekanas (1956–1959). Nuo 1959 m. – Energetikos ir elektrotechnikos instituto Pramonės elektrotechnikos laboratorijos vadovas, nuo 1967 m. – Fizikinių techninių energetikos problemų instituto Valdymo-skaiciavimo įtaisų laboratorijos vadovas bei Kauno politechnikos instituto Automatikos ir telemechanikos katedros docentas.

1955 m. apgynė technikos mokslų kandidato disertaciją. 1962 m. buvo išrinktas Lietuvos mokslų akademijos nariu korespondentu.

Su bendraautoriais 1962 m. išleido vadovėlio „Pramoninė elektronika“ pirmąją dalį, 1971 m. – antrąją dalį, paskelbė mokslinių straipsnių apie fotoelektroninį stiprintuvą, elektroninį fotometrą, žemų dažnių vibrometrą, fotoelementus, gamybos proceso valdymo automatinius ir techninės kibernetikos įtaisus.

Parengė
LMA Technikos mokslų skyriaus mokslinis sekretorius
Dr. Bronius Jaskėlevičius

Naudoti šaltiniai:

LMA archyvas,
LMA Technikos mokslų skyriaus bylų dokumentai.
Mažoji lietuviškoji tarybinė enciklopedija. T. 2. Vilnius: Mintis, 1968.
Lietuviškoji tarybinė enciklopedija. T. 8. Vilnius: Mokslas, 1981.
Visuotinė lietuvių enciklopedija. El. versija.